

# RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE  
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:  
CLUJ,  
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:  
Dr. SEBASTIAN STANCA  
Telefon 13-74

## Caracterele esențiale ale iubirii lui Isus.

Izvorul din care fâșnește întreaga putere de viață a religiei creștine este *iubirea*. Din iubire a trimis Dumnezeu pe Fiul său pe pământ, și din iubire s'a adus Mântuitorul pe sine jertfă. Ea a fost chiagul întăritor al primelor comunități creștine și tot ea a unit în decursul veacurilor pe oameni îndemnându-i la alinarea suferințelor aproapelui, la jertfirea de sine în vederea binelui altora. Nimic n'am putea înțelege din istoria bisericii creștine plină de fapte de abnegație, dacă nu am admite iubirea ca element explicativ. Dar ne-am extinde prea mult dacă am vrea să arătăm, ce rol a jucat ea secole de-a rândul. Ne mărginim la primele momente din viața creștinismului, la felul cum s'a manifestat la însuși întemeietorul lui.

Prin activitatea scurtă de abia trei ani — când o comparăm cu activitatea desfășurată de alți întemeietori de religii, care a durat decenii, înțelegem mai bine vitalitatea ei — s'au înregistrat o sumedenie de fapte, care indicau oareșicum mai mult jerfa cea mare, ce au urmat. „Și au străbătut Isus toată Galilea, învățând în adunările lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința întru norod.“ (*Matei 4, 23*).

Faptele pot mai bine decât orice să dovedească gândurile și puterea cuiva. De aceea nici Mântuitorul n'a răspuns cu un simplu da sau ba, nici nu a început să citeze din proroci, când învățăceii lui Ioan l-au întreat: „tu ești acela ce vine, sau pe altul să așteptăm“, ci a zis: „mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți: orbii văd și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește.“ (*Matei 11,*

4—5). Slăbănogi a ridicat de pe patul suferințelor, îndrăciți a scăpat de cel ce îi stăpâna pe ei, îngreunați a ușurat de povara păcatelor, femeii a vindecat de friguri și scurgeri. Și toate acestea pentru ce? Pentru ca să știe lumea, că El are puteri supraomenești, să-l ridice la ranguri, pentru glorie, pentru cinste? Nu. Dacă ar fi vrut le-ar fi avut. Nu aceasta i-a fost însă menirea și nici dorinta. El a vrut să scape pe oameni din neputința păcatului. Iar voința îi era dirijată de sentimentul dragostei. Astfel ne spune Matei vorbind de vindecarea celor doi orbi din Ierichon: „Și făcându-i-se milă lui Isus, s'au atins de ochii lui și îndată au văzut ochii lor.“ (*Matei 20, 34*).

Mila a fost aceea, care i-a determinat acțiunile, dar nu o milă ca a aceluia, care din bogăția hambarelor lui aruncă pomană cerșetorului, nu atât ca să-l ajute, cât să-l vadă lumea. Mântuitorul s'a ferit de orice laudă. Mai mult chiar totdeauna a interzis să se spună cuiva binele, ce l-a făcut. Așa a oprit pe cei zece leproși, pe cei doi orbi dela Ierichon, pe cei ai familiei mai marelui sinagogii să vorbească despre învierea fecioarei acestuia“. Și le-au poruncit lor mult, ca nimeni să nu știe aceasta“. (*Marcu 5, 43*). În terminii noștri am putea zice, că iubirea Mântuitorului a fost modestă, lipsită de mândrie, în sensul că n'a umblat după laudă; dragoste ce „nu se sumește, nu se trufește“ cum ne-ar spune apostolul Pavel.

Nenumăratele fapte bune săvârșite de Mântuitorul în timpul scurt, ce l-a petrecut în mijlocul oamenilor și-au mai avut un razim în statornicia, în persistența cu care s'a îndreptat în orice moment spre

înlăturarea neputințelor omenești. A stărui chiar în momentele cele mai grele ale vieții sale în ea „Iar mai înainte de praznicul Paștilor, știind Isus că i-a venit lui ciasul ca să se mute din lumea aceasta către Tatăl iubind pre ai săi, cari erau în lume, până în sfârșit i-a iubit pre ei.“ (Ioan 13, 1).

Iubirea omenească își are resurse deosebite și feluri diferite de manifestare. Simpla simpatie, altruismul, iubirea de părinți, iubirea de copii, iubirea sexuală etc. sunt totatătea posibilități prin care omul caută să-și exteriorizeze sentimentele de atracție ce-l stăpânesc. Iubirea lui Isus însă n'a avut decât un singur punct de plecare, *iubirea Tatălui.ceresc*, și o singură directivă, *iubirea semenului*, altruismul în cel mai larg și mai nobil înțeles al cuvântului. Senzualitate și nici chiar dragoste de părinți nu a existat la El ca la oameni. La etatea de doisprezece ani îl vedem în mijlocul învățaților uitând de eventuala grijă ce ar putea-o provoca părinților săi naturali, ba răspunde nedumeririi lor foarte rece: „ce este, ce mă căutați? Au n'ați știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade să fiu? (Luca 2, 1ă). Și mai târziu în timpul activității sale și-a păstrat această atitudine. Când i-se aduce vestea că mama lui este afară și dorește să vorbească cu El, răspunde „ținându-și mâna spre ucenicii săi . . . : iată muma mea și frații mei. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și muma mea.“ (Matei 12, 49—50).

Lui Isus tot atât de aproape i-a fost bogatul ca și săracul, domnul ca și sluga, păcătosul ca și dreptul, pentru că El n'a venit să judece lumea ci să o îndrepte pe calea binelui și adevărului. Celui bogat îi arăta calea mântuirii pe care poate apuca prin jertfele sale materiale, jertfe făcute cu inimă curată, săracului îi deschidea drumul fericirii prin trezirea unei speranțe nedeslușite în o viață mai bună, domnului și slugii îi cerea iubirea ca singurul razim neclintit în urmarea unei conduite creștinești, păcătosul și dreptul erau îmbrățișați cu aceeași dragoste, unul pentru a-și afla iertare, celalalt pentru a-și găsi mângâiere. Fiecăruia îi ghicea rana și i-o vindeca. „Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe

ale mele . . . și sufletul meu îmi pun pentru oi“. (Ioan 10, 14—15). De aceea nu cere niciodată mai mult decât iubire. Celor ce vreau să-l urmeze le poruncește să iubească. „Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pre altul precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că ai mei ucenici sunteți, de veți avea dragoste întru voi“. (Ioan 13, 34—35). Să iubească pe vrăjmași, să binecuvinte pe cei ce îi blastămă, să facă bine celor ce îi urăsc, să se roage pentru cei ce îi supără și îi gonesc. Singurul mijloc de reacțiune să fie dragostea. Numai prin ea se tocesc ascuțișurile urei, se obosesc pașii prigoanelor, se năruie urgia blestemelor și se schimbă din temelie inimile vrăjmașilor.

„Și l-a întrebat pe el unul din ei, învățător de lege, ispitindu-l pre el și zicând: Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege? Iar Isus au zis lui: să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua asemenea acesteia: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine. Într'aceste două porunci, toată legea și proccii atârnă“. (Matei 22, 35—39). Că cine este aproapele nostru, pilda samariteanului milostiv ne clarifică foarte bine.

Și când cere Mântuitorul să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine, nu se gândește la o simplă empatie, la o transpunere numai în situația și sbuciumările cuiva, ci la ceva mai mult, la atitudinile ce trebuie să rezulte din această stare psihică.

Omul este iertător de multeori cu sine. Își legitimează multe din păcatele lui, le dă aspectul virtuților chiar. Câte odată însă este neîndurător, condamnărilor proprii nu-și mai poate pune răgaz, pentru că neîndeplinirea anumitor fapte a rupt stăvilărilor putred al rezistenței și orgoliului personal. Transpunându-te în viața sufletească a cuiva îi poți ierta multe din greșelile lui, îi poți trece cu vederea abateri nenumărate, dar înfierarea încă își are loc. Scurt, a iubi pe aproapele tău ca însuși pe tine înseamnă a ajuta părțile bune spre desvoltare și prin aceasta spre perfecționare și a diminua puterea celor rele prin împedecare.

Mântuitorul a făcut și aici supremul bine. Neîndurător cu sine, a fost tot așa cu aceia pe care nu i-a putut îndrepta altfel. Bunătatea a fost o deplină revărsare asupra tuturor. A iubit pe aproapele ca însuși pe el, i-a dorit binele suprem, care nu poate fi altul decât perfecționarea spirituală cât mai desăvârșită.

Isus a iubit pe Tatăl, pentru că s'a supus poruncii celei greu de împlinit și a iubit pe pământenii, pentru că a adus jertfa cea mai mare posibilă, jertfa de sine. Toate le-a suferit dela chinurile trupești cele mai grozave, până la amărăciunile sufletești cele mai apăsătoare, toate le-a crezut și le-a nădăjduit cu convingere nestrămutată, toate le-a răbdat fără șovăială.

N'au lipsit nici caracterele omenești din iubirea lui Isus, căci El a fost și om. Evanghelia ne spune, că „a lăcrămat Isus” când a auzit de moartea lui Lazar, și că „Isus iarăși suspinând a mers la mormânt”.

Evangheliile ne spun relativ puțin din ceea ce a fost Isus pe latura aceasta. Influența pildei lui însă se resimte la apostoli și învățăceii conduși de aceeași dragoste îndelung răbdătoare, milostivă, lipsită de pizmă și trufie, dragoste, ce „nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr, toate le suferă, toate le răbdă, toate le crede, toate le nădăjduște.” (Corinteni 13, 5—7).

L. Bologna.

## Circulară

**cătră toate oficiile protopopești și parochiale din Eparhia Vadului, Felea-  
cului și Clujului.**

Având în vedere că articolul 56 din statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe în alineatul ultim prescrie, că episcopii parochiali — și per analogiam și cei protopopești și eparhiali, — sunt obligați a depune jurământul, înaintea parochului, a a protopopului și a Episcopului — dispunem ca cei aleși pe periodul anilor 1927—1931 — să depună în fața consiliilor res-

pective jurământul după următoarea formulă:

„D-Voastre sunteți aleși epitropi parochiali în baza statutului pentru organizarea bisericii ort. rom. Ca epitropi sunteți administratorii averii parochiale și veți depune în prezența noastră, a păstorului sufleteș și a consiliului parochial, un jurământ înaintea s. Evangheliei și a s. Cruci, prin care veți jurui că averea bisericii ce vi s'a încredințat, o veți administra cu cinste și conștiință în conformitate cu hotărârile consiliului parochial, a adunării parohiale și a consiliului eparhial, că o veți feri de orice risipă și veți purta socotelile în cea mai deplină ordine.

Veți jurui că veți griji pentru bunăstarea locașului dumnezeesc, cimitirului și a casei parochiale, cari sunt averi bisericesti, și Vă veți supune fără împotrivire controlului din partea celor în drept.

Veți jurui credință M. Sale Regelui și Înaltei Case domnitoare, ascultare și supunere fiiască Preasfinției Sale Părintelui Episcop, precum și respectul cuvenit tuturor fețelor bisericesti.

Veți jurui că veți fi poporului creștin drept pildă vrednică de urmat în credință și evlavie, amintindu-Vă cuvintele Mântuitorului: „Așa se lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând ei faptele voastre cele bune să proslăvească pre Tatăl vostru cel din Ceruri”.

„Aceste toate, cari mi s'au cetit și cari le-am înțeles deplin, juruesc că le voi îndeplini întocmai.

Așa să-mi ajute Dumnezeu și sfânta Lui Evanghelie”.

După depunerea jurământului, li se va preda cu proces verbal averea bisericeii. — Un exemplar rămâne la oficiul parochial unul la oficiul protopopesec.

Cluj, 15 Martie 1927.

**Nicolae Ivan,**  
episcop.

**AVIZ!** Secretari protopopești pot fi numiți numai preoți cu domiciliul în centrul protopopiatului — și cel mult putem admite în mod provizor până la alte dispoziții, ca secretariul să administreze și o parohie mai mică din apropierea centrului. — Mireni pot reflecta la postul de impiegați numai încât nu să află clerici absolvenți disponibili.

# Raport

despre activitatea Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, Filiala Cluj, în anul 1926.

## Onorată Adunare Generală!

Cu ajutorul lui Dumnezeu ne-am adunat din nou pîntruca înaintea d-voastră să dăm seama despre lucrările Filialei noastre și în special, despre munca împlinită de Comitetul ei în trecerea unui an.

Cu aceste prilejuri, iubirea sufletului nostru cuprinde întreaga Societate Ortodoxă Națională a Femeilor Române, amintindu-și despre începutul întemeierii ei. Căci într-adevăr ea a luat ființă în vremuri grele, când stăruitoare încercări de destrămare amenințau sufletul religios al neamului nostru, în momente hotărîtoare când se reclama mobilizarea întregii conștiințe românești. Astfel o pleiadă de femei române, având în frunte pe neînfricată luptătoare, dna Alexandrina Cantacuzino, înțelegându-și marea datorie își strânsură rândurile și întemeiară sub scutul Bisericii și pentru apărarea ei, o puternică societate, desfășurând o entuziastă acțiune de primenire morală-religioasă și afirmându-se tot mai mult ca un factor important de înaltă moralitate în viața neamului nostru.

Din binefacerile acestei Societăți s'au putut împărtăși la început numai frații din binecuvîntatul pămînt al României vechi, pînă când, după lungi și grele suferințe cu ajutorul bunului Dumnezeu și jertfa sutelor de mii de ostași români, s'a înfăptuit unirea tuturor Românilor.

Astfel, înainte cu câțiva ani, s'a înființat în orașul nostru o filială a Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, care după ce a reușit să învingă greutățile începutului, sprijinită statornic de bunătatea și părinteasca iubire a Presfințitului nostru Episcop Nicolae, căruia îi aducem omagiul și profunda noastră recunoștință, a isbutit să desfășoare tot mai mult o frumoasă activitate de propagandă religioasă morală.

Munca noastră însă este foarte grea, căci după valurile de sânge ce înnoșiră toate câmpiile Europiei, deși s'a încheiat o pace, războiul ce trecu a reușit să deslănțuie alt potop, de data aceasta asupra sufletului omenesc, potop de patimi și de plăceri ușoare, aducându-i mari și grele pustiiri. Dar în acțiunea ce am început-o, sorții noștri de izbândă cresc, cu cât stăruința și hotărîrea noastră vor fi mai mari, și cu cât vom reuși să facem înțeles mai mult rostul stăruințelor noastre în mijlocul marelui public românesc. — Societatea își dă seama că, neamul nostru dușmănit și invidiat de multe popoare își va putea păstra ce-a căștigat cu atâtea immense jertfe numai având sufletul sănătos și viguros, de aceea stă la postul ei de muncă și priveghere, necruțînd nici o ostenală, în folosul întăririi sufletești prin credința în Dumnezeu.

Filiala noastră avînd norocul să aibe în fruntea sa de președintă pe admirabilul suflet feminin și spirit de inițiativă, de neîntrecută perseverență, de jertfă și devotament, d-na Elena Voitești, ajutată în toate gândurile sale bune de hărnicia și desțoinicia unui comitet de doamne și domni, a putut desvolta și în cursul anului trecut o rodnică și binefăcătoare activitate.

În ce privește activitatea Comitetului îmi permit a expune aici faptele mai de seamă din anul încheiat:

1. Constatăm cu bucurie, că toți membrii Comitetului, pătrunși de însemnătatea și foloasele ce fiecare aduce Societății, au lucrat cu multă dragoste și abnegație, și alcătuirea lui nu a suferit aproape nici o modificare. O singură dar adîncă părere de rău am avut: Actualul comitet instituit prin voința adunării generale din 8 Februarie 1925, a avut ca secretar pe dl Octavian Costea, care timp de un an și jumătate și-a îndeplinit sarcina cu înțelepciune și devotament, aducând prin aceasta reale servicii Societății. În Septembrie 1926 din pricina multiplelor sale ocupații, dl Costea s'a retras iar Comitetul, în unanimitate a rugat pe d-na Sofia Meș, membră în Comitet, să primească îndatorirea de a fi secretară, ceea ce d-sa a acceptat. Ținem să aducem și de data aceasta cele mai calde mulțumiri d-lui Costea, pentru serviciile aduse Societății. Și, cum știm că d-sa ne-ar mai putea fi încă de folos, îl rugăm să rămână și pe mai departe în Comitet ca bărbat de încredere.

2. Ca unul din cele mai bune mijloace de propagandă religioasă-morală, și încurajați de faptul că publicul clujan se îndreaptă cu plăcere către sălile de conferințe, am organizat serii de conferințe cu subiect moral religios, oferind prin această tineretului și publicului momente de frumoasă reculegere sufletească.

În Martie anul 1926, d-na Alexandrina Cantacuzino, președinta generală a Societății Ortodoxe, invitată de Filiala noastră, a ținut o conferință asupra călătoriei sale în America, descriindu-ne viața de acolo cu strălucita d-sale vervă oratorică și prin un mare lux de amănunte, cucerind admirația numeroasei și selecte asistențe din sala Teatrului Național. Ne-au încălzit știrile aduse de d-sa despre frații noștri români plecați din țară și dela vetrele lor și stabiliți acolo, dar al căror suflet românesc a rămas neștirbit.

În cadrele congresului Societății, în luna Aprilie, am avut plăcerea să ascultăm, tot în sala Teatrului Național, conferința d-nei Zina Moroianu, membră în Comitet, despre: „Căntece populare moldovenești“, desvoltată frumos, într'o îngrijită formă literară.

Seria conferințelor din anul acesta s'a început Duminecă, 13 Februarie a. c. când părintele Dr. Ioan Vasca a vorbit despre subiectul: „De ce suferă Europa creștină“. Conferința d-sale de înalte concepțiuni morale religioase, rostită cu o frumoasă dicțiune oratorică, a fost ascultată cu cel mai viu interes și răsplătită cu aplauze entuziaste.

Duminecă în 20 Februarie a. c. dl profesor V. Stanciu, într-o expunere aleasă ca formă și bine-documentată, cu piese din Muzeu, a vorbit relevând partea sufletească ce omul preistoric a pus în toate operele sale artistice ce ne-au lăsat, sentiment ce nu putea fi decât de natură religioasă și care se găsește la baza tuturor variațiunilor ce sentimentul religios a suferit de atunci până în zilele noastre.

Vor urma apoi următoarele conferințe:

În 27 Februarie a. c. părintele Dr. Ioan Pașca cu subiectul: „Lupta împotriva relelor sociale“.

În 6 Martie a. c. dl Dr. Sebastian Stanca: „Preoțirea română din Ardeal în slujba idealului național“.

În 13 Martie a. c. dl Ștefan Meșeu: „Rolul bisericii românești în ortodoxia Răsăritului, în trecut și prezent“.

În 20 Martie a. c. dl profesor V. Bărbat: „Ceva despre femei“.

În 27 Martie a. c. părintele Dr. Andrei Buzdug: „Adevăratul drum“.

În 3 Aprilie a. c. dl profesor Ștefănescu Goangă: „Oameni mari“.

În 10 Aprilie dl profesor Gh. Bogdan-Duică: „Andrei Șaguna“.

Pentru prețiosul succes moral rezultat prin aceste conferințe, aducem toată mulțumirea și recunoștința noastră domnilor conferențieri.

— Pentru promovarea și cultivarea sentimentelor religioase, Comitetul a organizat în 25 Martie 1926 un concert de muzică corală religioasă, cu colaborarea următoarelor coruri: 1. Corul școlilor primare reunite; 2. Corurile reunite ale școlilor secundare de băieți; 3. ale școlilor secundare de fete; 4. Corul Episcopiei; 5. Corul Conservatorului și 6. cel al Operei Române. Acest concert a fost o frumoasă manifestare artistică religioasă și a dat prilej la toată lumea școlărească din Cluj, dela micuții dela școlile primare, până la studenții dela Conservator, să puie ficcare câte o pietricică la opera mare către care ținim. Cu puteri cât de mici, reunite și bineîndrumate să pot săvârși și fapte mari. Sarcina dirijorilor a fost grea, dar s'au achitat de ea cu deplin succes și le aducem pe această cale viile noastre mulțumiri, rugându-i să spună și școlărilor cât de mult folos au adus.

— În zilele de 24, 24 și 26 Aprilie, aici în Clujul vechilor noastre dureri și umiliri, a avut loc Congresul Societății — ținut pentru prima dată în Ardeal — și care a isbutit să fie o grandioasă manifestare națională, desfășurându-se în cea mai caldă atmosferă de frățietate și când însuși orașul pătruns parcă de importanța momentului, a îmbrăcat haina de sărbătoare. Cu sufletul plin de bucurie am salutat în mijlocul nostru pe reprezentantele tuturor filialelor din țară, cari s'au grăbit să vină cu solia muncii lor de un an, adusă pentru neam și pentru păstrarea legilor bisericii străbune. — La congres am avut onoarea să avem și pe reprezentanții autorităților, ai societăților feminine din Cluj, precum și un mare număr de preoți din Ardeal.

Alături de Comitetul nostru și în deosebi d-na Constanța Bogdan-Duică, d-na Elena Ștefănescu-Goangă și d-na Vera Bohățiel, cari au muncit cu multă dragoste și multă hărnicie, e mare numărul persoanelor oficiale și particulare care ne-au dat sprijin prețios în organizarea și reușita acestui congres. le mulțumim din nou și cu acest prilej, la toți și la toate din toată inima.

— Comitetul, conștient de marea însemnătate ce-o are studiul religiunii în școli, pentru ridicarea moralului și buna formare a caracterelor elevilor și pentru a-i încuraja cât mai mult în dragostea lor pentru acest studiu, după înțelegerea luată cu Direcțiunile școlare și d-nii profesori de religie, a împărțit și în anul 1926, cu ocaziunea Congresului 140 premii, celor mai buni elevi ortodoxi ai școlilor primare și secundare.

Ca premii s'au distribuit cărți de conținut moral religios, ca de exemplu: Isus Mântuitorul, de Dulfu; Spre Emaus, de M. Sadoveanu; Isus pe pământ, de A. Culea; Pe căile Profetilor, de Chirulanov etc.

— Ca și în alți ani Comitetul nostru a contribuit la înălțarea serviciului divin din Vinerea Patimilor, pe de-o parte împodobind mormântul Domnului, iar pe de alta asociindu-se la Corul Episcopiei pentru a cânta Prohodul sub conducerea d-lui Golumba. La doamnele din comitet s'au alăturat și alte doamne și domnișoare din societatea clujană, cărora le aducem calde mulțumiri și pe această cale.

— Societatea a fost solicitată de Direcțiunea Institutului de Orbi, prin dl director Halarieviciu să ia inițiativa de a imprima Biblia cu alfabetul Braille pentru orbi. Comitetul a acceptat cu mare bucurie această rugămintă și a și întemeiat spre acest scop un fond care atinge astăzi suma de 9430 lei, pentruca acei nenorociți, fără vedere, prin lumina învățăturilor sfinte să cunoască și să iubească pe Dumnezeu și astfel, cu sufletul întărit de credință să-și poată suporta greul vieții lor. Ne-am propus ca în fiecare an, printr'o solemnitate potrivită să mărim acest fond, pe care l'am și depus separat, ca interesele să-l sporească și astfel să putem inaugura o operă monumentală.

— Societatea noastră și-a ținut totdeauna de-o sfântă datorie să participe la solemnitățile național-patriotice, fie pentru a serbători o glorioasă aniversare, fie pentru a slăvi amintirea celor dispăruți.

Astfel la serbarea națională dela 10 Maiu 1926, Societatea a fost reprezentată prin doamnele Vera Bohățiel vicepreședintă și Zina Moroiianu, care a prezentat salutul Filialei.

La recepția dela Prefectură din 1 Ianuarie a. c. Societatea a fost reprezentată prin d-na președintă Elena Voitești și d-na vice-președintă Constanța Bogdan-Duică, cari au prezentat urările Societății pentru M. Sa Regele, pentru Familia Regală și pentru Guvernul Majestății Sale.

Comitetul amintindu-și cu recunoștință de prima președintă a Filialei noastre, d-na Rosette Petala,

în 5 Ianuarie, în ziua aniversării morții, a depus flori pe mormântul neuitatei dispărute.

Când Societatea a avut durerea să piardă pe una din inițiatoarele și întemeietoarele sale, pe inimoasa casieră a Comitetului central, d-na Zoc Râmnicăeanu, la biserica ortodoxă din loc s'a făcut o slujbă pentru odihna sufletului ei ales, iar Filiala a donat suma de 2400 lei în amintirea ei, pentru a se distribui cărți la 3 elevi sărace și sârguitoare dela Școala Normală de fete din Cluj.

— În cursul lunii Noiembrie 1926, cu ocazia comemorării Eroilor dela Cincea, căzuți în luptă pentru întregirea neemului și a căror oseminte au fost aduse atunci la Cluj, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-na președintă Elena Voitești, d-na Elena Ștefănescu-Goangă și d-na Sofia Metes; depunându-se pe mormântul eroilor și o frumoasă coroană din flori naturale.

La Te Deumul celebrat la 24 August 1926, pentru aniversarea nașterii Majestății Sale Regeului, Societatea noastră a fost reprezentată prin d-na președintă Elena Voitești.

La Congresul Uniunii Femeilor Române ținut în vara anului 1926, Filiala noastră a fost reprezentată prin d-nele Maria Barițiu și Ana Lazar și s'a înscris membră a Uniunii, solvind suma de 1000 Lei.

În ziua de 6 Iulie anul trecut, o delegație de doamne și domni din Comitet, a asistat la festivitatea punerii Crucii pe cupola cea mare a Catedralei, simbol al credinței biruitoare.

La serbările jubilee de 50 ani ale Societății „Crucea Roșie“, organizate în toamna anului trecut, Societatea noastră a fost reprezentată prin mai multe doamne din comitet.

— În seara zilei de 5 Decembrie, ajunul Sf. Nicolae, Comitetul nostru a organizat, ca și în anul trecut un bal de copii, care a deșteptat cel mai viu interes în publicul românesc din Cluj, dându-i-se din nou plăcutul prilej, să se delecteze în jocul nevinovat al marelui număr de copilași. Pe lângă mulțumirea morală, Societatea a obținut și un frumos succes material.

— Având în vedere că biserița din deal e neîncăpătoare pentru lumea ortodoxă din Cluj și că mai ales școlarii nu pot asista la slujbe, Comitetul nostru îndrăptându-și grija îndeosebi asupra educației morale-religioase a acestui tineret, nădejdea și viitorul țării, a luat inițiativa de a se săvârși slujbe religioase anume pentru școlari, urmate de câte-o predică potrivită în fiecare Duminică și serbătoare. Preasfințitul părinte Episcop, binevoitorul nostru Patron, asemenea și părintele protopop, au sprijinit cu multă căldură inițiativa noastră, așa că dela 16 Ianuarie a. c. aceste slujbe au și început la Capela Eroilor. În sprijinul ideii noastre avem și foarte prețiosul concurs al domnilor profesori de religie, cari servesc Sfânta Liturgie cu rândul. Suntem cu toți convinși, că prin biserică, această educatoare fără seamăn de caractere, vom isbuti să înălțăm și să întărim sufletul generației tinere, pentru a-o putea face ca-

pabilă să biruie greutățile și multele ispite de fiecare zi.

Ne îndeplinim și noi o sfântă datorie de a asista la aceste slujbe și ne e drag să vedem mulțimea de copii supraveghiați și disciplinați de domni prof. de religie, ascultând cu evlavie învățăturile Mântuitorului și apoi explicarea lor.

Mulțumim călduros bunilor sprijinitori ai ideilor noastre și mai mulțumim și dlui Colonel Nicolau, pentru bunăvoința cu care răspunde rugărilor noastre.

Comitetul nostru înțelegând dela început creștinăscă și patriotică strădanie a Preasfințitului nostru Episcop Nicolae, de a înălța aici în Clujul tuturor umilirilor și suferințelor noastre din trecut o catedrală ortodoxă, menită să fie nu numai un important monument de arhitectură și artă ci și unul de solidaritate națională, s'a pus cu tot devotamentul în slujba acestei idei, a înființat fonduri pentru împodobirea acestei Catedrale, sporindu-le mereu cu venitele rezultate prin organizări de diferite serbări. În anul acesta Filiala noastră a pus la dispoziția Veneratului Consistor suma de 60.000 (Sasezecișii) Lei, votată încă din anul trecut, pentru cumpărarea celui mai mic dintre clopotele Catedralei, și pe care se va grava numele Filialei donatoare.

Deoarece înălțarea acestei Catedralei merge încet și greu, Comitetul nostru știind că în trecut toate monumentele mari naționale au fost ridicate din jertfa tuturor, adresează acum un călduros apel mai ales către surorile noastre românce din întreg cuprinsul României mari, implorându-le să contribuie cu obolul lor, (prin diferite obiecte și bani) pentru ca sfântul așezământ ce se ridică aici în vechiul focar de maghiarizare, să-l putem împodobi cum se cuvine se fie casele Domnului. Grija înfrumșetării este partea noastră de contribuție la Catedrală. În curând el va fi înprăștiat până în cele mai depărtate colțuri locuite de Romani și cu nădejdea în tradiționalul spirit de jertfă al neamului nostru, așteptăm increzătoare să ne aducă un rezultat deplin mulțumitor.

— Comitetul a luat hotărârea să înființeze — îndată ce împrejurările materiale îi va permite, un institut model de cultură și educație religioasă-morală și națională pentru fete. În acest scop am cerut forurilor competente să ne dăruiască un teren corespunzător aici în Cluj. Nădăduim că bunele promisiuni ce ni s'au dat se vor prefăce curând în realitate.

— În zilele de 27—28 Februarie a. c. vom pune în vânzare ca și în anul trecut prin doamne și domnișoare din Societate mărtișoare, — iconițe sfințite, cu scopul de a contribui la răspândirea frumoasei datini ce există în Moldova, Muntenia, Bucovina, Dobrogea și Macedonia și pentru a realiza un venit în favorul Societății. Rugăm călduros publicul pentru binevoitorul sprijin.

— Raportul nostru cu Comitetul Central al Societății, a fost cel indicat de Statute și regulament.

— Comitetul nostru stăpânit de sentimente fră-

tești, păstrează bune raporturi de colegialitate cu celelalte Societăți feminine din Cluj.

— Ne mai luăm voie a Vă raporta că, în decursul anului 1926, Comitetul a ținut 31 ședințe, iar în anul c. până acum 4 ședințe, deliberând asupra chestiunilor arătate în această dare de seamă și asupra altor chestiuni în legătură cu Societatea.

Adunarea generală este rugată să binevoiască a lua la cunoștință raportul acesta și să binevoiască a aproba activitatea desfășurată de Comitet, în conformitate cu Statutele și scopul Societății.

Cluj, 26 Februarie 1927.

Secretară :

Sofia St. Meteș.



**Sănătatea M. Sale Regelui.** *Medicii M. Sale Regelui examinând pe Suveran, au constatat că atât starea generală cât și situația locală a plăgei este satisfăcătoare, au hotărât însă continuarea tratamentului cu radii. În urma acestui fapt plecarea M. S. Regelui în Italia s'a amânat. — După vilegiatura Taormino Suveranul va pleca la Roma unde va face o vizită la Curtea Regală și la Vatican. Primul-ministru nu va înțovărăși perechea Regală, dela începutul călătoriei, dar o va însoți, probabil, cu ocazia vizitelor oficiale la Roma.*

**Alegerile eparhiale.** Joi în 17 Martie s'au ținut colegiile preoțești din Eparhia noastră și s'au ales deputații clericali ai Adunării eparhiale pe periodul 1926—1931. Au fost aleși următorii: Cercul 1. Cluj: Dr. Ion Lupăș prof. univ. și ministru. 2. Huedin: Aurel Muntean prot. 3. Hida: Ioil Ghiurițan prot. 4. Lăpuș: Zaharie Manu prot. 5. Baia-Mare: Nicolae Vasiu prot. Cluj. 6. Dej: Dr. Ioan Pașca profesor. 7. Borgo-Prund: Dr. Andrei Buzdug profesor. 8. Bistrița: Gregoriu Pictosu prot. 9. Deda: Dr. Vasile Sava consilier eparhial Cluj. 10. Reghin: Dumitru Antal prot. 11. Târgul-Murăș: Ștefan Russu prot. 12. Ludoș: Romul Popa prot. 13. Turda: Iovian Mureșan prot. 14. Aiud: Dr. Sebastian Stanca consilier eparhial Cluj. 15. Baia-de-Arieș: Vasile Gan prot. 16. Albac: Iosif Furdul prot. 17. Câmpeni: Andrei Ludu consilier eparhial Cluj. 18. Abrud: Petru Popovici prot. 19. Zatina: Ioan Fodorean preot. 20. Alba-Iulia: Alexandru Baba protopop.

**A cincea conferință** organizată de Societatea femeilor ortodoxe din Cluj s'a ținut Duminica trecută. A vorbit dl profesor Virgil Bărbat: „Ceva despre femei“. Conferențiarul face o reprivire asupra rostului din trecut și de azi al femeii în viață. Face asemănare între roșul femeiuștii la animale și a femeii la oameni. Bărbătușul conduce, femeiușca e supusă. În trecut bărbatul era cel ce muncia și câștiga, femeia cruța și grija. Civiliza-

ția de azi a schimbat multe. Femeia a intrat în atribuțiile bărbatului, i-a luat locul, îi face concurență. Comunitatea între bărbat și femeie a slăbit. În viața casnică e un mare gol. Se caută deci o viață nouă de drepturi dar și de datorii. Multe rele sociale vor putea fi înlăturate numai cu concursul femeii care este chemată să dea o altă educație generațiilor viitoare.

**Dimisia dlui ministru Ion Lapedatu.** Sâmbătă dimineața dl ministru Lapedatu a fost în audiență la M. Sa Regele. Dl Ion Lapedatu a refuzat scindarea Ministerului de finanțe pe cale de regulament, așa cum ceruse dl general Averescu drept soluție a diferendului Lapedatu-Manoiilescu și și-a înaintat dimisia. La ora 12 s'a prezentat la M. Sa Regele dl general Averescu cu dimisia, care a fost primită. La Cameră, dl Octavian Goga, ministrul de interne, a cetit decretul prin care dl I. Lapedatu, ministru de finanțe, demisionând, dl general Averescu este însărcinat cu interimatul Ministerului de finanțe.

**Monede de aur.** Dl Burileanu a plecat la Paris. De-acolo se va duce la Londra spre a comanda monede de aur cu efigia M. S. Regelui și a lua contact cu băncile de emisiune de acolo.

**Mărturisirea elevilor.** Ministerul Instrucțiunii în urma adresei Sfântului Sinod al bisericii ortodoxe române, a aprobat ca elevii din toate clasele cursului primar, să aibă câte o zi liberă înaintea unei sărbători sau Dumineci în cele două mari posturi, Nașterea Domnului și al Sfințelor Pași pentru a putea fi svedeiți și împărtășiți după datinile credinței noastre.

**Mare cutremur de pământ** s'a întâmplat în Iaponia, centrul catastrofei este în provincia Tango. Două treimi din casele din Ivataki au fost incendiate. Numărul morților în această localitate este de 100. La Minevana, o mie de case au ars complet, iar numărul morților este de 1000. În provinciile Kaya și Amino, o treime din sate sunt distruse. Pagubele sunt neînsemnate în regiunile Osaka și Kioto. După ultimele știri s'a constatat până acum, că 2275 persoane au murit, 3441 sunt rănite, 3106 case au fost complet distruse din cauza incendiilor și 3113 s'au dărâmat din cauza cutremurului.

**Câți jidani sunt în lume?** Statisticile noastre arată că în toată lumea sunt 14 milioane 600 de mii de jidani. Din numărul acesta, Europa ține 9 milioane și jumătate, America 3 milioane 600 de mii, iar restul celorlalte continente. Dintre țările Europei: Polonia are 2 milioane 800 de mii de jidani (e cea mai încărcată). Urmează Rusia cu 2 milioane 600 de mii, *România are peste 1 milion de jidani* (față cu numărul locuitorilor, stăm îndată după Polonia); urmează Cehoslovacia cu 350 de mii, Anglia cu 300 mii, Franța 160

mii, Olanda 150 mii, Germania 250 mii, Italia are numai 50 de mii, Elveția 21 mii, Spania și Suedia numai câte 4 mii. În Palestina nu sunt decât 70 de mii de jidani. Singur orașele Oracea și Arad au atâția jidovi câți sunt în toată Palestina. Iașul are singur mai mulți, iar Chișinăul încincit. Din aceasta se vede că România și Polonia stau mai bine de jidani. Din toate țările — și mai ales din Rusia — au năvălit jidani în aceste țări prin contrabandă și mituire. Se vede că le priește aerul și apa dela noi. Numai în Maramurăș s'a constatat că au năvălit 40 mii de jidani prin contrabandă. Țara și poporul român cere să se facă o cercetare aspră și să fie dați afară toți jidanii cari s'au strecurat în țara noastră pe vremea războiului pe furis.

Nr. 102—1927.

2—3

## C O N C U R S

Pentru întregirea parohiei Brăzești din protopopiatul Lupșa, în conformitate cu rezoluțiunea Vener. Consiliu Eparhial Nr. 7663—1926. dela 1 Faur a. c., se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Renașterea.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt:

1. Salarul dela stat ce se va primi amăsurat cvalificației parohului ce se va alege.

2. Venitul cimiterului de cca un jugăr Lei 150.

3. Simbria de una ferdeală de 20 litere dela fiecare familie în grâu și cucuruz, după starea oamenilor.

4. Una zi de lucru cu palma dela fiecare familie.

5. Stolele uzitate și calcuate după vremile de azi în sume mai urcate.

Concursele înzestrate cu documentele cerute de regu'amentul pentru parohii — se vor trimite subscrisului oficiu în termenul deschis.

Concurenții cu înainte instiințarea la acest oficiu, se vor prezenta înainte de alegere și în comună spre a cânta și cuvinta, eventual a și celebra, și a face cunoștință cu poporul alegător.

Oficiul protopopesc al Lupșei, în conțelegere cu consiliul parohial.

Baia-de-Arieș, 25 Februarie, 1927.

Vasile Gan,  
protopop.

Nr. 18/927.

3—3

## C O N C U R S.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa III-a Șieu-Sfântul cu filia Șintereag în protopopiatul Bistriței se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în revista „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Întregirea salariului dela Stat.

2. Casă parohială cu supraedificate economice.

3. Sesiune parohială 32 iugăre.

4. Dela fiecare casă câte două măsuri de 20 litri de cucuruz sfărâmat și câte una zi de lucru; iar din filie toate aceste dela 12 familii.

5. Venitele stolare obișnuite.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile împreună cu documentele de cvalificație la oficiul protopopesc ortodox din Bistrița și cu prealabila încuviințare a acestuia se pot prezenta și în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Bistrița, 1 Martie 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu consiliul parohial.

Grigore Pletosu,  
protopop.

	Fondat: 1872.
	Cea mai mare Turnătorie de clopote din țară
	Strada Lunei 4.